

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 22C/9/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111226447
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Knociková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3111226447.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Juditou Knocikovou v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany, Teplická 7434/147, IČO 36 234 176 proti odporcovi C. B., štátnemu občanovi SR, bytom V., F.. X. XX, zastúpeného v konaní opatrovníčkou E. H., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Považská Bystrica, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Skalica, Petrovská 10, IČO 422 641 54, zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Chorvátsky Grob, Josipa Andriža 1 o zaplatenie 853,75 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Vedľajšie účastníctvo Občianskeho združenia Slovenských spotrebiteľov AZ, IČO 42 26 41 54, so sídlom Petrovská 10, Skalica na strane odporcu je **p r í p u s t n é**.

II. Návrh sa **z a m i e t a**.

III. Odporcovi sa **n e p r i z n á v a** náhrada trov konania.

IV. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu sa **n e p r i z n á v a** náhrada trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa žalobným návrhom, doručeným súdu dňa 31.10.2011, domáhal proti odporcovi zaplatenia sumy 835,79 eur s 0,023% denným úrokom z omeškania od 26.8.2008 do zaplatenia, zmluvnej pokuty vo výške 17,96 eur. Uviedol, že ako veriteľ dňa 3.12.2007 uzatvoril s odporcom ako dlžníkom úverovú zmluvu č. 3712008186, na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške (20.000,- Sk) 663,88 eur. Odporca sa zaviazal úver uhradiť v 24 mesačných splátkach po 39,80 eur, teda spolu 955,20 eur. Nakoľko odporca nesplácal úver podľa dohodnutých podmienok, navrhovateľ mu uložil podľa úverových podmienok pokutu vo výške 17,96 eur a dňa 25.8.2008 mu zaslal výzvu k splateniu celého dlhu vo výške 853,75 eur. Odporca po zosplatnení úveru nezaplatil žiadnu časť. Navrhovateľ žiadal aj náhradu trov konania.

Navrhovateľ v priebehu konania (dňa 10.2.2016) vzniesol námietku neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu čo odôvodnil nepreukázaním súhlasu odporcu. Poukázal na ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom od 01.01.2015, podľa ktorého musí byť takýto súhlas nevyhnutnou súčasťou oznámenia vedľajšieho účastníka o vstupe do konania. Jeho nepreukázanie podľa jeho názoru nemôže zhojiť výzvou ani sám súd, keďže zákon takúto možnosť nepripúšťa. Zároveň poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu SR pod č. k. PL. ÚS 1/2014-9 a uznesenie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Obo/151/2007. Navrhol neprihliadať na vstup vedľajšieho účastníka do konania a tiež nepripustiť jeho vstup do tohto konania.

Oporca sa nezdržoval na adrese svojho trvalého bydliska. Súdu sa šetrením nepodarila zistiť adresa jeho skutočného pobytu a zamestnania, preto mu bola pre toto konanie ustanovená opatrovníčka podľa § 29 ods. 2 O.s.p. Opatrovníčka z opatrnosti vzniesla námietku premlčania uplatneného práva. Náhradu trov konania nežiadala.

Vedľajší účastník na strane odporcu vzniesol námietku premlčania podľa § 101 Občianskeho zákonníka nakoľko navrhovateľ mohol svoje právo vykonať prvý raz dňa 26.8.2008, pričom žalobu podal na súd dňa 31.10.2011, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Žiadal aj náhradu trov konania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením žalobného návrhu a jeho úpravy, zmluvy o postúpení pohľadávok, zmluvy o úvere a zistil tento skutkový stav veci:

K výroku I. - námietke neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu:

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p., do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení od 1.1.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, združenie môže podať návrh na vydanie predbežného opatrenia podľa § 21 ods. 1 orgánu dozoru alebo návrh na začatie konania na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže byť účastníkom konania a) ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti alebo b) je uvedené v zozname oprávnených osôb vedenom Európskou komisiou (ďalej len "zoznam oprávnených osôb"), bez toho, aby bolo dotknuté právo súdu preskúmať, či je tento subjekt oprávnený v danom prípade podať návrh na začatie konania.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, združenie podľa odseku 1 môže na základe plnomocenstva zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi o uplatňovaní jeho práv vrátane náhrady ujmy spôsobenej porušením práv spotrebiteľa.

Z uvedených zákonných ustanovení je zjavné, že ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi môže zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Právnická osoba sa môže stať vedľajším účastníkom len vtedy, ak

- ide o spor;

- preukáže predmet činnosti (nie podnikania), ktorým je ochrana práv podľa osobitného zákona, ktorá má súvis s predmetom ochrany, ktorý sa uplatnil v sporovom konaní bez toho, aby musela preukazovať právny záujem na výsledku sporu;

- sa nerozhodlo na základe návrhu o neprípustnosti takéhoto vedľajšieho účastníctva.

Z uvedených ustanovení vyplýva, že vedľajší účastník sa môže zúčastniť konania popri navrhovateľovi alebo odporcovi buď ak má právny záujem na výsledku konania (s výnimkou konania o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je), alebo ak ide o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv napríklad podľa antidiskriminačného zákona, zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele alebo zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, teda jedná sa aj o združenia na ochranu spotrebiteľov (právnické osoby založené alebo zriadené na ochranu spotrebiteľov) podľa zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, akým je v danom prípade aj občianske združenie - Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 422064154 so sídlom v Skalici.

Z obsahu spisu mal súd za preukázané, že - Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 422064154 so sídlom v Skalici je občianske združenie, ktorého hlavnou náplňou činnosti je zastupovanie spotrebiteľov a ochrana ich spotrebiteľských práv v konaní pred súdom, resp. ich podpora formou vedľajšieho účastníctva v súdnom konaní, čo vyplynulo zo samotného oznámenia o vstupe do konania. V danom prípade bolo preukázané, že združenie existuje ako právnická osoba a predmet jeho činnosti spočíva v kolektívnej ochrane zákonom stanovených práv spotrebiteľa. Zmluva, na základe ktorej sa navrhovateľ domáha od odporcu zaplataenia žalovanej sumy, je zmluvou spotrebiteľskou, a teda vedľajší účastník zastupuje záujmy účastníka konania, ktorý je spotrebiteľom. Súhlas spotrebiteľa (odporcu) so vstupom takéhoto združenia právna úprava v znení účinnom do 31.12.2014 výslovne nevyžadovala, pričom sa vychádzalo zrejme z toho, že spotrebiteľ nevie adekvátne posúdiť, čo je pre neho dobré, má zrejme len nízke právne povedomie a neodborným prístupom by si mohol priťažičť. Procesným postupom naznačeným v uznesení Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 3Cdo/188/2012 bol opatrovník odporcu súdom písomne upovedomený o vstupe vedľajšieho účastníka do konania.

V danom prípade opatrovník odporcu sa nevyjadril k vstupe vedľajšieho účastníka do konania, bol však upovedomený o vstupe vedľajšieho účastníka na stranu odporcu, preto mal súd za to, že so vstupom súhlasí. Z takéhoto postupu nie je možné pokladať vstup vedľajšieho účastníka za nanútený odporcovi. Súd nepochybil, keby pre vstup vedľajšieho účastníka nezískal výslovný súhlas odporcu. Súhlas účastníka, na ktorého strane má vedľajší účastník vystupovať je nevyhnutný, avšak O.s.p. ho nevyžaduje vo forme výslovného súhlasu. Vychádza však z prezumpcie jeho danosti až pokiaľ zo strany odporcu nedôjde k výslovnému nesúhlasu so vstupom. Z ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. je zjavné, že toto takýto výslovný nesúhlas účastníka konania vyžaduje ako podmienku rozhodovania súdu o prípustnosti vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Z iného princípu nevychádza ani navrhovateľom citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 05.02.2013 sp. zn. 3Cdo 188/2012.

Doterajšia judikatúra NS SR neumožňuje vedľajšie účastníctvo iba pri explicitnom nesúhlase (napr. 4 Obo 151/2007 z 24. júna 2008). Prezumpciu súhlasu je potrebné vyvodzovať aj z toho, že ochrana spotrebiteľa je záujmom verejným/všeobecným a nie súkromnoprávnym. Je to práve tento verejný záujem, z ktorého možno uprednostniť v prípade nevyjadrenia sa spotrebiteľa prezumpciu súhlasu pred prezumpciou nesúhlasu spotrebiteľa s vedľajším účastníkom na jeho strane. Aj v konaniach, v ktorých by neexistoval verejný záujem, má súd zato, že za predpokladu, že sa účastník upovedomil o vstupe vedľajšieho účastníka do konania a bola mu daná možnosť k uvedenému vyjadriť súhlas/nesúhlas, je v prípade nevyjadrenia tohto súhlasu alebo nesúhlasu potrebné mať za to, že už riadne upovedomený účastník, ktorému bola daná možnosť na využitie svojho práva súhlasiť alebo nesúhlasiť s vedľajším účastníctvom, nemá proti vedľajšiemu účastníctvu námietky, pokiaľ samozrejme nevyjadrí svoj nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

Právna úprava účinná do 31.12.2014 tiež umožňovala, aby vedľajší účastník vstúpil do konania aj z vlastného podnetu, a to bez súhlasu či vedomia účastníka, na stranu ktorého do konania vstupuje. Z

uvedených dôvodov preto boli splnené zákonné podmienky na vstup tohto združenia do prebiehajúceho konania.

Vo vzťahu k vyjadreniam navrhovateľa v podanej námietke súd považuje za potrebné uviesť, že vedľajší účastník sa účastníkom konania stáva už doručením oznámenia o svojom vstupe do konania. I keď sa príslušná právna úprava vedľajšieho účasti s účinnosťou od 1.1.2015 zmenila tak, že je potrebné pri vstupe preukázať aj súhlas spotrebiteľa (§ 93 ods. 3 O.s.p.), túto nebolo možné aplikovať na predmetné konanie, nakoľko vedľajší účastník vstúpil do konania už dňa 30.5.2013, pričom O.s.p. v § 372w neobsahuje prechodné ustanovenie, ktoré by výslovne riešilo použitie úprav účinných od 1.1.2015 aj na konania, resp. vstupy vedľajších účastníkov, ktoré boli oznámené do 31.12.2014. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd rozhodol o námietke navrhovateľa tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

K výrokom II.,III.,IV.:

Z úverovej zmluvy vyplýva, že navrhovateľ ako veriteľ dňa 7.12.2007 uzatvoril s odporcom ako dlžníkom Úverovú zmluvu č. 3712008186, na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške (20.000,- Sk) 663,88 eur s uvedením RPMN vo výške 44,90% a konečnou výškou úveru 28.776,- Sk (955,19 eur). Odporca sa zaviazal úver uhradiť v 24 mesačných splátkach po 1.199,- Sk (39,80 eur). Podľa splátkového kalendára odporca zaplatil iba prvé 3 mesačné splátky po 39,80 eur. Listom zo dňa 25.8.2008 navrhovateľ oznámil odporcovi zosplatenie úveru pre neplatenie mesačných splátok ku dňu 25.8.2008 a zároveň vyzval odporcu na zaplatenie celkovej dlžnej čiastky 853,75 eur do 15 dní od spisania tohto listu. Podľa poštového hárku odporca tento list odovzdal poštovému úradu na odoslanie odporcovi dňa 28.8.2008.

Prejednávanú vec súd právne posúdil podľa nasledovných ustanovení:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, účinného ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 392 ods.2 Obchodného zákonníka, účinného v znení ku dňu uzavretia zmluvy, pri práve na čiastkové plnenie plynie premlčacia doba pre každé čiastkové plnenie samostatne. Ak sa pre nesplnenie niektorého čiastkového záväzku stane splatný celý záväzok, plyní premlčacia doba od doby splatnosti nesplneného záväzku.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 23a ods.1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v znení ku dňu uzavretia zmluvy dňa 23.3.2006, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, účinného od 1.5.2014, ktorý nemá prechodné ustanovenia, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Súd zistil, že v prejednávanej veci účastníci uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí úverovú zmluvu dňa 7.12.2007, ktorá je absolútnym obchodným vzťahom v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka a spravuje sa ustanoveniami § 479 a nasl. Obchodného zákonníka. Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-závazkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka, vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa, ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa, ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. a zák. č. 634/1992 Zb. ako lex specialis. Ustanovenie § 54 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzatvorenia zmluvy a súčasné ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka bez prechodných ustanovení prikazuje aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka na práva a povinnosti spotrebiteľa. Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje obmedzenie pre použitie ustanovení Obchodného zákonníka ako lex generalis, a to aj napriek charakteru úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu podľa Obchodného zákonníka. Uvedené znamená, že Obchodný zákonník možno v prípade spotrebiteľskej zmluvy aplikovať iba tam, kde nenarazí na obmedzenia vyplývajúce z Občianskeho zákonníka ako lex specialis. Pokiaľ ide o dĺžku premlčacej doby, táto je upravená v § 397 Obchodného zákonníka v trvaní 4 rokov a v § 101 Občianskeho zákonníka v trvaní 3 rokov. Úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku je teda pre spotrebiteľa výhodnejšia. Tejto výhodnejšej úpravy sa spotrebiteľ vzdať nemohol. Z uvedeného dôvodu súd aplikoval na daný vzťah priaznivejšiu právnu úpravu pre spotrebiteľa ohľadne dĺžky premlčacej lehoty upravenej v § 101 Občianskeho zákonníka v trvaní 3 rokov. Zároveň súčasné znenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bez prechodných ustanovení, prikazuje na predmetnú spotrebiteľskú zmluvu prednostne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa žalobného návrhu odporca nesplácal mesačné splátky v dôsledku čoho navrhovateľ zosplatnil celý úver ku dňu 25.8.2008. Od nasledujúceho dňa 26.8.2008 bolo možné súdne vymáhať zaplatenie dlžnej čiastky- zosplatneného úveru a od tohto dňa sa počíta 3-ročná premlčacia lehota, ktorá skončila dňa 26.8.2011. Žalobný návrh navrhovateľ podal na súd dňa 31.10.2011, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty. V danej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu, preto súd prihliadol na premlčanie z úradnej povinnosti podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., ako aj na námietku opatrovníčky odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu a návrh z dôvodu premlčania (t.j. straty vymáhateľnosti práva) zamietol v celom rozsahu.

Podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p. súd nepriznal úspešnému odporcovi náhradu trov konania proti neúspešnému navrhovateľovi, pretože im žiadna nevznikla a žiadnu si neuplatnil.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Pri rozhodovaní o priznaní trov konania však vždy musí prihliadať na zásadu uvedenú v § 142 ods. 1 O.s.p. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. súd pri priznávaní trov konania účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore (NS SR sp. zn. 4 MCdo 15/2014). Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania (fyzickej, právnickej osoby, štátneho orgánu) na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelné uplatňovanie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne (NS SR sp. zn. 4 M Cdo 21/2009). Súd pri rozhodovaní o trovách konania musí neskúmať aj otázku tzv. hromadného podávania podaní

zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporcu v spotrebiteľských veciach, neskúmať účelnosť vynaložených trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Zo splnomocnenia, ktorým bolo právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka udelené splnomocnenie nevyplýva, že by bolo udelené pre konkrétnu vec. Z oznámenia zo dňa 15.11. 2012, (doručené súdu dňa 20.11. 2012- č.l. 51 spisu), ktorým vedľajší účastník oznámil svoj vstup do predmetného konania vyplýva, že ide o formulár, do ktorého bolo dopísané meno odporcu po zistení sp. zn. súdnych konaní vedených na tunajšom súde. Vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania tak ako aj v iných tzv. hromadných veciach. Súd z registra C zistil, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vystupoval v asi 48 právoplatne skončených veciach na tunajšom súde, kde bol navrhovateľom Home Credit Slovakia a.s. Námietku premlčania vzniesla aj opatrovníčka odporcu (bez právnického vzdelania) tiež tzv. formulárovým spôsobom. Vzhľadom na uvedené, súd nepovažoval trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v danej veci, kde bola vznesená iba námietka premlčania, za trovy potrebné na účelné bránenie práva subjektom, ktorým má v predmete činnosť bránenie práv spotrebiteľov a mal by práve svojimi pracovníkmi byť schopný zabezpečiť plnenie predmetu svojej činnosti, inak sa vznik takéhoto subjektu míňa účelu jeho existencie a odporca si môže priamo zvoliť za právneho zástupcu advokáta. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní (NS SR sp. zn. 6 MCdo 5/2013). Z uvedených dôvodov súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, dvojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 3 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).